

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973)

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

A R R E S T

Nr. 201.819 van 10 maart 2010

G./A. 184.657/VI-17.482

G./A. 184.662/VI-17.483

In zake: **1. de naamloze vennootschap ROCCO FORTE & FAMILY,**
 G./A. 184.657/VI-7.482
 2. de naamloze vennootschap MARTIN'S HOTEL,
 G./A. 184.662/VI-17.483

die woonplaats hebben gekozen bij
Mr. William PISSOORT, advocaat,
Keizerslaan 24
1000 Brussel,

tegen:

1. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Vice-Eerste Minister en Minister van Tewerkstelling en Gelijke Kansen, belast met het Migratie-en Asielbeleid,

2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Vice-Eerste Minister en Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, belast met de Maatschappelijke Integratie,

die woonplaats hebben gekozen bij
Mr. Luc DEPRE en
Mr. Pierre SLEGERS, advocaten,
Terhulpssteenweg 178
1170 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 3 augustus 2007 ingediende verzoekschrift, waarbij de naamloze vennootschap ROCCO FORTE & FAMILY de nietigverklaring vordert van "het koninklijk besluit van 30 april 2007 tot wijziging van de artikelen 8quater, 25, 31bis en 32 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, en de artikelen 5bis en 9septies van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een

onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels", bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 5 juni 2007 (G./A.184.657/VI-17.482);

Gezien het op 3 augustus 2007 ingediende verzoekschrift, waarbij de naamloze vennootschap MARTIN'S HOTEL de nietigverklaring vordert van hetzelfde koninklijk besluit (G./A.184.662/VI-17.483);

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien de verslagen van mevr. WILLEMART, adjunct-auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de kennisgevingen van de verslagen aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikkingen van 1 februari 2010 waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaken voorkomen op de terechtzitting van 3 maart 2010;

Gehoord het verslag van de heer LEWALLE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Geoffroy GENERET, die voor de verzoekende partijen verschijnt en van Mr. Bruno FONTEYN, loco Mr. Luc DEPRE en Mr. Pierre SLEGERS, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van mevr. WILLEMART, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoekschriften de nietigverklaring vorderen van hetzelfde koninklijk besluit; dat ze steunen op dezelfde middelen; dat er grond is om ze samen te voegen;

Overwegende dat de feiten die dienstig zijn voor het onderzoek van de verzoekschriften als volgt luiden:

1. Op 21 december 2006 heeft de Ministerraad een globaal voorstel van oplossing inzake DIMONA en de forfaits in de horecasector goedgekeurd.

In de Ministerraad is besloten om de Nationale Arbeidsraad en paritair comité nr. 302 voor het hotelbedrijf gelijktijdig te raadplegen.

Op 30 januari 2007 is een ontwerp van koninklijk besluit in die zin toegezonden aan de Nationale Arbeidsraad.

"Aangezien het paritair comité voor het hotelbedrijf niet tot een unaniem advies is gekomen", is een aangepaste versie van het ontwerp op 21 maart 2007 voorgelegd aan de Nationale Arbeidsraad.

Bovendien had de Nationale Arbeidsraad op 19 maart 2007 een verzoek ontvangen om advies over een ontwerp van ministerieel besluit tot wijziging van de forfaitaire daglonen voor de berekening van de bijdragen voor sociale zekerheid, inzonderheid verschuldigd voor de handarbeiders wier loon geheel of gedeeltelijk bestaat uit fooien of bedieningsgeld.

De commissie Individuele Arbeidsverhoudingen van de Nationale Arbeidsraad is belast met het onderzoek van deze ontwerpen.

Ze is op 22 maart 2007 bijeengekomen.

Op voorstel van deze commissie heeft de Nationale Arbeidsraad op 30 maart 2007 zijn advies uitgebracht.

2. Op 13 april 2007 is het ministerieel besluit aangenomen tot wijziging van het ministerieel besluit van 21 december 2001 tot vaststelling van de forfaitaire daglonen voor de berekening van de bijdragen voor sociale zekerheid verschuldigd voor de handarbeiders wier loon geheel of gedeeltelijk uit fooien of bedieningsgeld bestaat, evenals voor de werknemers die door een arbeidsovereenkomst voor de zeevissers zijn verbonden .

Dit besluit is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 27 april 2007.

Daarin staat het volgende te lezen:

" Artikel 1 van het ministerieel besluit van 21 december 2001 [...] wordt vervangen als volgt:

« Artikel 1. § 1. De forfaitaire daglonen, die in aanmerking moeten worden genomen voor de berekening van de bijdragen voor sociale zekerheid van de handarbeiders wier loon geheel of gedeeltelijk uit fooien of bedieningsgeld bestaat, en van hun werkgevers die ressorteren onder het Paritair comité voor het hotelbedrijf, worden vastgesteld als volgt:

Functie	Basis forfaits	Forfaits van toepassing vanaf 1 april 2007	
		18 - 22 jaar	Vanaf 22 jaar
[...]	[...]	[...]	[...]

§ 2. Wat de werknemers betreft vanaf de leeftijd van 15 jaar en die niet de volle leeftijd van 18 jaar hebben bereikt, worden de bijdragen berekend op de basisforfaits bedoeld in § 1 van dit artikel, behalve wanneer deze forfaitaire bedragen lager zijn dan een percentage van het gewaarborgd gemiddeld minimum maandinkomen dat van toepassing is op 21 jaar; in dit laatste geval worden de bijdragen berekend op dit laatste bedrag.

Het percentage van het gewaarborgd gemiddeld minimum maandinkomen van het voorgaande lid bedraagt :

1°/ 70 % wanneer de leeftijd van de werknemer 15 jaar is;

2°/ 80 % wanneer de leeftijd van de werknemer 16 jaar is;

3°/ 90 % wanneer de leeftijd van de werknemer 17 jaar is.

§ 3. Voor de toepassing van dit artikel, is de leeftijd die in aanmerking wordt genomen de leeftijd die de werknemer bereikt heeft op de laatste dag van het kwartaal in de loop waarvan hij is aangegeven.

§ 4. In afwijking van de bepalingen van de §§ 1 en 2 van dit besluit, zijn de forfaitaire daglonen :

1/ In de bars, voor wat betreft de Hulp-barman/Hulp-barmeid : euro 61,14 wanneer de werknemer een leeftijd heeft tussen 18 jaar en 20 jaar niet inbegrepen en euro 56,26 wanneer hij/zij jonger is dan 18 jaar;

2/ In de hotels, voor wat betreft de functie van Kamerjongen/Kamermeisje : euro 58,88 wanneer de werknemer de leeftijd van 19 jaar niet heeft bereikt.

§ 5. In deze forfaitaire lonen is het percentage, bepaald bij artikel 19, § 1, tweede lid van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders niet inbegrepen. »

Art. 2. Artikel 1, eerste lid, B, van hetzelfde ministerieel besluit van 21 december 2001 wordt opgeheven.

Art. 3. Dit besluit treedt in werking op 1 april 2007".

De aanhef van dit ministerieel besluit bevat onder meer de volgende passages:

" Gelet op de hoogdringendheid gemotiveerd door het feit dat de verhoging van het bedrag van de forfaitaire lonen in de sociale zekerheid wordt uitgevoerd zodat de werknemers zonder onderbreking kunnen genieten van sociale rechten; Dat het gewaarborgd gemiddeld minimum maandinkomen waarop de verhoging van de forfaitaire lonen van het huidige besluit gebaseerd is, wordt aangepast op 1 april 2007;
Dat de berekening van de sociale zekerheidsbijdragen gebeurt op basis van kwartaalgegevens, waaronder in het bijzonder de forfaitaire lonen beoogd in het huidige besluit, en dat het bijgevolg past dat dit besluit ten laatste in werking treedt de eerste dag van het volgende kwartaal, ofwel 1 april 2007;
Gelet op het advies nr. 42.714/1 van de Raad van State, gegeven op 3 april 2007, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°/ van de gecoördineerde wetten op de Raad van State,
[...]
Overwegende dat in zijn voornoemd advies de Raad van State vaststelt dat het besluit tot 1 april 2007 terugwerkt en dat de terugwerkende kracht enkel onder bepaalde voorwaarden toelaatbaar is;
Dat het advies van de Nationale Arbeidsraad alsook de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43onies dateren van 30 maart 2007; dat in zijn advies de Nationale Arbeidsraad zijn akkoord betuigt ten aanzien van de beperking van het gebruik van de forfaitaire daglonen tot het paritair comité voor het hotelbedrijf; dat de terugwerkende kracht theoretisch is in de mate dat de forfaitaire daglonen moeten bekend zijn op het moment van de berekening van de lonen met betrekking tot de maand april, dit wil zeggen tegen einde april 2007; dat het besluit vóór de berekening van deze lonen zal verschijnen en dus geen terugwerkende kracht zal hebben; dat het onmogelijk was het besluit te treffen vóór het voltooien van de raadplegingsprocedure voorzien in de wetgeving met betrekking tot de sociale zekerheid".

3. Het ontwerp dat ontstaan moest geven aan het bestreden koninklijk besluit is op de agenda geplaatst van de Ministerraad van 20 april 2007, die het volgende heeft besloten:

" Na het advies van de Raad van State, dat zal worden gevraagd met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 2/, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, kunnen de ontwerpen [...] ter ondertekening worden voorgelegd aan het Staatshoofd".

4. Dezelfde dag, op 20 april 2007, is de afdeling Wetgeving van de Raad van State verzocht om binnen een termijn van vijf werkdagen een advies uit te brengen over zeven ontwerpen van koninklijk en ministerieel besluit die verband houden met elkaar.

Op 24 april 2007 heeft ze het volgende advies uitgebracht dat onder meer betrekking heeft op het ontwerp dat ontstaan moest geven aan het bestreden koninklijk besluit:

" [...]

Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 2/, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling in de adviesaanvraag voor elk van de zeven ontwerpen van koninklijk of ministerieel besluit op omstandige wijze gemotiveerd.

[...]

Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling Wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

Het was, binnen het gegeven tijdsbestek en gelet op de intense bevraging van de afdeling Wetgeving, voor deze niet mogelijk om een grondig onderzoek aan de ontwerpen te wijden. Uit de vaststelling dat over een bepaling in dit advies niets wordt gezegd, mag bijgevolg niet zonder meer worden afgeleid dat er niets over gezegd kan worden en, indien er wel iets wordt gezegd, dat er niets meer over te zeggen valt.

BEVOEGDHEID EN VORMVEREISTEN

Met betrekking tot de bevoegdheid van de steller van de handeling en de voorgeschreven vormvereisten zijn binnen het gegeven tijdsbestek bij geen van de zeven voorgelegde ontwerpen van koninklijk of ministerieel besluit opmerkingen te maken.

RECHTSGROND VAN DE ONTWERPEN

Ontwerp 42.873/1

De ontworpen regeling vindt rechtsgrond in de wetsebepalingen vermeld in het eerste, het tweede en het derde lid van de aanhef, alsmede, voor wat artikel 5 van het ontwerp betreft, in artikel 12ter van het koninklijk besluit van 5 november 2002 . Van laatstgenoemde bepaling zal bijgevolg eveneens melding moeten worden gemaakt in het vijfde lid van de aanhef, waarin reeds aan dat besluit wordt gerefereerd.

[...]

TERUGWERKENDE KRACHT

Met uitzondering van de artikelen 2, 4, 5, 6, 7 en 10 van het ontwerp 42.873/1 en van het ontwerp 42.876/1 treden de voorgelegde ontwerpen van koninklijk of ministerieel besluit retroactief in werking, hetzij op 1 januari 2007, hetzij op 1 april 2007.

In dat verband dient eraan te worden herinnerd dat het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten slechts toelaatbaar is ingeval voor de retroactiviteit een wettelijke grondslag bestaat, de retroactiviteit betrekking heeft op een regeling die met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel voordelen toekent of in zoverre de retroactiviteit noodzakelijk is voor de goede werking van de diensten en daardoor, in beginsel, geen verkregen situaties worden aangetast.

Enkel indien de ontworpen regelingen kunnen worden ingepast in één van de hiervoor vermelde gevallen, kan de terugwerkende kracht worden gebillijkt.

[...]"

5. Aan de bestreden handeling gaat een verslag aan de Koning vooraf waarin het volgende wordt vermeld:

" [...]

Het besluit dat wij de eer hebben Uwe Majesteit ter ondertekening voor te leggen, heeft als doel verschillende wijzigingen aan te brengen in de berekening van de socialezekerheidsbijdragen, enerzijds, voor handarbeiders wier loon geheel of gedeeltelijk uit fooien of bedieningsgeld bestaat en, anderzijds, voor de gelegenhedswerknemers in de sector van het hotelbedrijf.

Dit besluit voert het akkoord uit dat met de sociale partners werd gesloten en waarover de Nationale Arbeidsraad een advies heeft verstrekt.

HOOFDSTUK 1. - De handarbeiders wier loon geheel of gedeeltelijk uit fooien of bedieningsgeld bestaat

De socialezekerheidsbijdragen verschuldigd voor werknemers wier loon geheel of gedeeltelijk uit fooien bestaat, zullen worden berekend, naargelang het geval, ofwel op basis van forfaitaire daglonen, ofwel op basis van reële lonen.

Het gebruik van forfaitaire daglonen zal enkel mogelijk zijn indien de werknemer wiens loon geheel of gedeeltelijk uit fooien bestaat één van de functies uitoefent die door de Minister van Sociale Zaken zijn bepaald en is tewerkgesteld door een werkgever die ressorteert onder de bevoegdheid van de paritaire comités of subcomités die door de Minister van Sociale Zaken zijn bepaald. In de andere situaties (de werknemer wier loon geheel of gedeeltelijk uit fooien of bedieningsgeld bestaat oefent een functie uit die niet is vermeld in het besluit van de Minister van Sociale Zaken of is tewerkgesteld door een werkgever die ressorteert onder een paritair comité of subcomité dat niet is vermeld in het besluit van de Minister van Sociale Zaken), zullen de socialezekerheidsbijdragen worden berekend op basis van de reële lonen van de werknemer, met twee minimumbedragen : het gewaarborgd gemiddeld minimummaandinkomen (GGMMI) en het sectoraal conventioneel loon dat op hem van toepassing is.

De forfaitaire daglonen worden door de Minister van Sociale Zaken vastgelegd. Terwijl de forfaitaire daglonen voorheen werden bepaald in het kader van een werktijdregeling van 6 dagen per week, zijn ze voortaan bepaald in het kader van een regeling van 5 dagen per week. Een vermindering met 16,7 % van de forfaits is voorzien wanneer de effectieve werktijdregeling van de werknemer 6 dagen per week bedraagt. In het kader van de huidige reglementering, wanneer de werknemer zijn prestaties met 1/5 verminderde in het kader van de reglementering "tijdscrediet", stemden de forfaitaire daglonen aangegeven voor de sociale zekerheid niet overeen met 80 % van die van een voltijds werknemer, maar met 66,66 %. De wijziging die het koninklijk besluit aanbrengt, maakt een einde aan deze onregelmatigheid.

Met het oog op een betere sociale bescherming van werknemers die voor de sociale zekerheid zijn aangegeven op basis van forfaitaire daglonen, voeren §§ 2 en 3 van artikel 1 nieuwigheden in.

Paragraaf 2 bepaalt dat de forfaitaire daglonen vanaf 1 april 2007 niet langer minder mogen bedragen dan het gewaarborgd gemiddeld minimummaandinkomen (GGMMI). De forfaitaire daglonen worden dus vanaf 1 april 2007 gelijkgesteld met het GGMMI.

Paragraaf 3 voert hetzelfde voormeld principe in, maar ten opzichte van de conventionele lonen van de betrokken sectoren, en dit vanaf 1 juli 2007. Voor de sector van het hotelbedrijf zal de gelijkstelling met deze conventionele lonen

evenwel in fasen moeten verlopen, die bij een besluit van de Minister van Sociale Zaken worden vastgelegd, en dit uiterlijk op 1 oktober 2008.

Vanaf 1 oktober 2008 zullen de forfaitaire daglonen op basis waarvan de socialezekerheidsbijdragen en de sociale uitkeringen worden berekend, bijgevolg niet meer minder mogen bedragen dan noch het GGMMI, noch de conventionele lonen.

Paragraaf 4 heeft betrekking op werknemers tewerkgesteld in het kader van een deeltijdse wekelijkse werktijdregeling, waarbij prestaties verricht in onderbroken dienst altijd worden beschouwd als voltijdse prestaties. Gelet op de gelijkstelling van daglonen met het GGMMI en met de conventionele lonen, voert § 4 het principe van evenredige berekening in. De nadere regels voor deze evenredige berekening moeten in een besluit van de Minister van Sociale Zaken worden vastgelegd.

De nieuwigheid van § 5 neemt alle twijfel weg in verband met de vraag of socialezekerheidsbijdragen moeten worden berekend op de eindejaarspremie wanneer het loon van de werknemer geheel of gedeeltelijk uit fooien of bedieningsgeld bestaat. Dit zal voortaan altijd het geval zijn.

HOOFDSTUK 2. - De gelegenheidswerknemers

Het besluit wijzigt de regeling voor de gelegenheidswerknemers niet, zoals ze werd aangepast bij koninklijk besluit van 21 april 2007 wat betreft de land- en tuinbouwsector. Met het oog op een betere leesbaarheid van de reglementering worden sommige bepalingen van het koninklijk besluit van 28 november 1969 en van het koninklijk besluit van 5 november 2002 evenwel integraal vervangen. Met hetzelfde doel waarnaar werd verwezen in Hoofdstuk 1, namelijk een betere sociale bescherming van de werknemers, wordt de regeling voor de gelegenheidswerknemers in de sector van het hotelbedrijf herzien.

De regeling van de "super extra's" voorzien in artikel 8quater van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders wordt op 1 juli 2007 afgeschaft.

Het ging om gelegenheidswerknemers in dienst genomen voor een maximumduur van twee opeenvolgende dagen bij dezelfde werkgever die ressorteert onder het Paritair comité voor het hotelbedrijf in het kader van een arbeidsovereenkomst gesloten voor een bepaalde tijd of van een arbeidsovereenkomst gesloten voor een duidelijk omschreven werk, en tewerkgesteld door werkgevers die ressorteren onder voormeld paritair comité gedurende maximum 45 arbeidsdagen per kalenderjaar. Deze werknemers waren niet onderworpen aan alle socialezekerheidsregelingen en de socialezekerheidsbijdragen - en bijgevolg de sociale uitkeringen - werden berekend op basis van een forfaitaire dagloon van 21 euro. Sedert 1 juli 2006 moesten de werkgevers van deze werknemers een dagelijkse DIMONA-aangifte doen met vermelding van de begin- en einduren van de prestaties.

De gelegenheidswerknemers van de sector van het hotelbedrijf zijn voortaan onderworpen aan alle socialezekerheidsregelingen, met inbegrip van de jaarlijkse vakantie waaruit ze voorheen waren uitgesloten. Daarenboven wordt het forfaitaire dagloon dat in het kader van de sociale zekerheid in aanmerking wordt genomen, herzien.

De gelegenheidswerknemer wordt gedefinieerd als de werknemer in dienst genomen voor een maximumduur van twee opeenvolgende dagen bij een werkgever die ressorteert onder het Paritair comité voor het hotelbedrijf, in het kader van een arbeidsovereenkomst gesloten voor een bepaalde tijd of van een

arbeidsovereenkomst gesloten voor een duidelijk omschreven werk en voor wie de werkgever een dagelijkse DIMONA-aangifte moet doen.

Wat de socialezekerheidsbijdragen betreft, maakt het koninklijk besluit in de sector van het hotelbedrijf een onderscheid tussen verschillende categorieën van gelegenheidswerknemers.

1) Voor de gelegenheidswerknemer voor wie de werkgever een volledige DIMONA-aangifte doet, namelijk de aangifte van het begin- en einduur van de prestatie, zullen zijn socialezekerheidsbijdragen op basis van zijn reëel loon worden berekend.

Indien het loon van de gelegenheidswerknemer voor wie de werkgever de volledige DIMONA-aangifte doet uit fooien of bedieningsgeld bestaat, en voor zover de werkgever ressorteert onder het Paritair comité voor het hotelbedrijf en de werknemer een functie uitoefent die door de Minister van Sociale Zaken is bepaald in het kader van artikel 25, § 1 van het koninklijk besluit, zullen de socialezekerheidsbijdragen worden berekend op basis van dezelfde forfaits als degene die zijn vastgelegd bij toepassing van voormeld artikel 25, § 1, verhoogd met 6 of 12 euro, naargelang de prestaties worden verricht, enerzijds, op zaterdag of de dag vóór een feestdag of, anderzijds, op zondag of een feestdag.

2) Voor de gelegenheidswerknemer voor wie de werkgever de "DIMONA light" aangifte doet, namelijk de aangifte van het beginuur van de prestatie en van een tijdsblok van 5 uur (zie hieronder voor uitleg over het systeem van het tijdsblok) en voor zover hij geen prestaties verricht in onderbroken dienst, zullen zijn socialezekerheidsbijdragen op basis van de volgende forfaits worden berekend:

- 32,93 euro;
- 38,93 euro wanneer de prestaties worden verricht op zaterdag of de dag vóór een feestdag;
- 44,93 wanneer de prestaties worden verricht op zondag of een feestdag.

Het bedrag van 32,93 euro is een bedrag bekomen door toepassing van de minimumlonen van het sectoraal loonrooster van het Paritair Comité 302 (horeca), geïndexeerd op 1 januari 2007, en dit voor de 38-urenweek en rekening houdend met de gemiddelde duur van de prestaties aangegeven tussen 1 juli en 31 december 2006 door de werkgevers die ressorteren onder voormeld paritair comité en die de dagelijkse DIMONA-aangifte betreffende de gelegenheidswerknemers van de sector hebben gedaan. Concreet werd rekening gehouden met een uurloon van 9,4073 euro (namelijk de loonschaal van toepassing op functiecategorie III zonder anciënniteit) en met prestaties van een gemiddelde duur van 3,5 uur. Deze situatie zal in september 2008 worden herzien op basis van bijgewerkte gegevens afkomstig van de DIMONA-aangiften en van informatie die de werkgevers aan het Sociaal en Waarborgfonds Horeca moeten verstrekken.

3) Voor de gelegenheidswerknemer voor wie de werkgever de "DIMONA light" aangifte doet, namelijk de aangifte van het beginuur van de prestatie en van een tijdsblok van 11 uur als gevolg ofwel van de keuze van de werkgever op het moment dat hij de "DIMONA light" aangifte doet, ofwel van de reële duur van de prestaties indien ze de duur van het door de werkgever gekozen tijdsblok van 5 uur overschrijden en ook in geval van prestaties met onderbroken dienst, zullen de socialezekerheidsbijdragen op basis van de volgende forfaits worden berekend :

- 65,86 euro;
- 71,86 euro wanneer de prestaties worden verricht op zaterdag of de dag vóór een feestdag;

- 77,86 wanneer de prestaties worden verricht op zondag of een feestdag.

Het bedrag 65,86 euro wordt bekomen door voormeld bedrag van 9,4073 euro te vermenigvuldigen met 7 uur.

De forfaitaire bedragen 65,68 en 32,93 euro worden geïndexeerd overeenkomstig de bepalingen van artikel 32, § 4, en aangepast overeenkomstig de bepalingen van artikel 32bis, § 1, waarvan verder sprake.

Voor werknemers die prestaties met onderbroken dienst verrichten, is het forfait van het tijdsblok "11 uur" sowieso van toepassing ongeacht de duur van de effectieve prestaties.

De werkgever die een beroep doet op het systeem van aangifte van het tijdsblok moet ook een register voor werktijdregeling bijhouden, bedoeld in artikel 4, §§ 3, van het koninklijk besluit nr. 5 van 23 oktober 1978 betreffende het bijhouden van sociale documenten, en daarin de gelegenheidswerknemers vermelden, en dit vanaf 1 januari 2008. Een overgangsperiode van 6 maanden, van 1 juli tot 31 december 2007, werd ingevoerd, tijdens dewelke het bijhouden van het aanwezigheidsregister afgeleverd door het Sociaal en Waarborgfonds Horeca wordt gelijkgesteld met het bijhouden van voormeld register voor werktijdregeling.

Verschillende sancties zijn voorzien.

Eerst en vooral, wanneer een tijdsblok van 5 uur werd aangegeven terwijl uit het register voor werktijdregeling blijkt dat de werknemer meer dan 5 uur heeft gewerkt, zullen de bijdragen worden berekend op het forfait van toepassing voor het tijdsblok van 11 uur, namelijk, in functie van de dag van de week tijdens dewelke de prestaties worden verricht, 65,86 euro, 71,86 euro of 77,86 euro.

Vervolgens, wanneer de werkgever het register voor werktijdregeling niet dagelijks bijhoudt, of wanneer de DIMONA-aangiften niet dagelijks worden gedaan, zullen de bijdragen worden berekend op de reële lonen, waarbij ze voor deze berekening alleszins zullen moeten gelijk zijn aan de forfaitaire lonen van artikel 25, verhoogd met 6 euro in geval van prestaties op zaterdag of de dag vóór een feestdag of 12 euro in geval van prestaties op zondag of een feestdag voor de functie die de werknemer uitoefent.

De werkgevers die ressorteren onder het Paritair Comité voor de uitzendarbeid zullen ook gelegenheidswerknemers ter beschikking kunnen stellen van werkgevers die ressorteren onder het Paritair Comité voor het hotelbedrijf. Ze zullen evenwel het systeem van de volledige DIMONA-aangifte moeten gebruiken en de socialezekerheidsbijdragen zullen meteen worden berekend op basis van het reëel loon van de ter beschikking gestelde werknemer.

Gelet op de moeilijkheden ondervonden in de sector, voert artikel 5 van het koninklijk besluit een nieuw soort onmiddellijke aangifte van tewerkstelling in de sector van het hotelbedrijf in : het gaat om de aangifte van het beginuur van de prestatie en van een tijdsblok van arbeidsduur. Dit tijdsblok kan 5 uur of 11 uur omvatten, waarbij het eerste tijdsblok overeenstemt met 5 uur arbeidsprestaties of minder, en het tweede met meer dan 5 uur arbeidsprestaties.

De werkgever die ressorteert onder het Paritair Comité voor het hotelbedrijf zal naar keuze de voorkeur kunnen geven ofwel aan het systeem van de volledige DIMONA-aangifte (begin- en einduur van de prestaties) ofwel aan het tijdsbloksysteem voor zijn gelegenheidswerknemers.

De eerste aangifte die de werkgever doet voor de eerste gelegenheidswerknemer die hij tewerkstelt tijdens het jaar is belangrijk. Ze is immers bepalend voor de aangifteredeling die op hem van toepassing is voor al zijn gelegenheidswerknemers en dit voor een kalenderjaar, met dien verstande dat, indien hij niet te kennen geeft dat hij van aangiftesysteem wil veranderen voor het kalenderjaar volgend op 1 oktober, hij gebonden blijft door de eerste gemaakte keuze. Deze eerste aangifte heeft ook gevolgen voor de berekeningsbasis van de socialezekerheidsbijdragen.

De eerste keuze die de werkgever moet maken voor 30 juni 2007 door middel van de informatie die hij het Sociaal en Waarborgfonds Horeca moet verstrekken zal hem binden voor een periode van anderhalf jaar (van 1 juli 2007 tot 31 december 2008).

Indien de werkgever de voorkeur geeft aan de " DIMONA light ", namelijk het tijdsbloksysteem, zijn twee documenten verplicht :

1) de werkgever zal het register voor werktijdregeling, bedoeld in artikel 4, § 3, van het koninklijk besluit nr. 5 van 23 oktober 1978 betreffende het bijhouden van sociale documenten, moeten bijhouden; in de periode van 1 juli 2007 tot 31 december 2007 wordt het aanwezigheidsregister afgeleverd door het Sociaal en Waarborgfonds Horeca evenwel gelijkgesteld met voormeld register voor werktijdregeling. De werkgever zal in het register alle verplichte meldingen moeten optekenen;

2) hij zal de gelegenheidswerknemers - ongeacht ze al dan niet zijn aangegeven op een forfaitaire basis en ongeacht hun loon uit fooien of bedieningsgeld bestaat - een bijlage bij hun loonfiche moeten overhandigen. Deze bijlage is een dagelijks overzicht van de prestaties van de werknemer voor de periode waarop de loonfiche betrekking heeft.

De werkgevers die een beroep doen op de volledige DIMONA-aangifte zullen de gelegenheidswerknemers - ongeacht ze al dan niet zijn aangegeven op een forfaitaire basis en ongeacht hun loon uit fooien of bedieningsgeld bestaat - een bijlage bij hun loonfiche moeten overhandigen. Deze bijlage is een dagelijks overzicht van de prestaties van de werknemer voor de periode waarop de loonfiche betrekking heeft.

De keuze tussen beide aangiftesystemen en de veranderingen van keuze door de werkgevers moeten daarenboven worden medegedeeld aan het Sociaal en Waarborgfonds Horeca.

Een specifiek evaluatieverslag voor het nieuwe aangiftesysteem dat voor de horecasector wordt ingevoerd zal ook moeten worden bezorgd door de Rijksdienst voor sociale zekerheid (RSZ) aan de Minister van Sociale Zaken, aan de Minister van Werk en aan de Nationale Arbeidsraad.

HOOFDSTUK 3. - Indexatie en aanpassingen van de forfaitaire daglonen van de werknemers beoogd in de artikelen 25 en 31 bis van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

Zowel de forfaitaire lonen van de werknemers wier loon uit fooien of bedieningsgeld bestaat als de forfaits van toepassing op gelegenheidswerknemers worden geïndexeerd en aangepast.

Het indexeringsmechanisme dat in artikel 8 is voorzien, is het mechanisme dat in de sector van het hotelbedrijf van toepassing is.

Ook twee mechanismen voor aanpassing aan de evolutie van de " lonen " werden voorzien.

Wat betreft de paritaire comités of subcomités bepaald door de Minister van Sociale Zaken bij toepassing van artikel 25, § 1 van het koninklijk besluit van 28 november 1969, zullen de forfaitaire daglonen worden aangepast aan de evolutie van het GGMMI, op 1 januari van elk jaar. Indien het GGMMI tijdens het jaar wordt verhoogd (dit zal het geval zijn in 2008 ter uitvoering van het interprofessioneel akkoord 2007-2008, vanaf 1 oktober 2008), zullen de forfaitaire daglonen op dezelfde datum worden aangepast.

De tweede aanpassing van de (geïndexeerde) forfaitaire lonen is de aanpassing aan de evolutie van de conventionele lonen. Deze aanpassing geldt in de sectoren van de landbouw en de tuinbouw wat betreft de gelegenheidswerknemers, en in de horecasector wat betreft, enerzijds, hun werknemers wier loon geheel of gedeeltelijk uit fooien of bedieningsgeld bestaat en, anderzijds, hun gelegenheidswerknemers. De aanpassingsprocedure is dezelfde als degene die bij koninklijk besluit van 21 april 2007 werd ingevoerd voor de gelegenheidswerknemers in de land- en tuinbouw. Behalve in uitzonderlijke gevallen zal geen besluit nodig zijn voor de aanpassing. Een specifieke procedure werd voorzien opdat de RSZ en de FOD Sociale Zekerheid vlot zouden kunnen beschikken over de gegevens, door bemiddeling van de Voorzitters van de betrokken paritaire comités (tuinbouw, landbouw en hotelbedrijf). De RSZ en de FOD zullen de Minister van Sociale Zaken hun gezamenlijk voorstel voor aanpassing aan de evolutie van de conventionele lonen voorleggen.

HOOFDSTUK 4. - Diverse bepalingen

Artikel 10 voorziet in de verplichting voor de werkgever die ressorteert onder het hotelbedrijf bij de loonfiche van de werknemers wier loon uit fooien of bedieningsgeld bestaat en van de gelegenheidswerknemers een dagelijks overzicht van de prestaties waarover de loonfiche betrekking heeft, bij te voegen.

Dit besluit werd aangepast aan de opmerkingen geformuleerd door de Raad van State in zijn advies 42.873/1 van 21 april 2007.

Ten aanzien van de opmerking van de Raad van State betreffende de terugwerkende kracht van sommige bepalingen van het besluit dient het volgende opgemerkt zijn :

1/ De terugwerkende kracht van artikel 3 waarborgt aan de werkgevers de voortzetting van de toestand die op 31 december 2006 gold; indien artikel 3 geen terugwerkende kracht zou hebben, zou dit impliceren dat sommige werkgevers twee soorten documenten in de loop van 2007 zouden moeten bijhouden;

2/ De terugwerkende kracht op 1 april 2007 van artikel 1 is eerder een "formeel" terugwerkende kracht dan een echte terugwerkende kracht in de mate dat :

- het ministerieel besluit van 21 december 2001 tot vaststelling van de forfaitaire daglonen voor de berekening van de bijdragen voor sociale zekerheid verschuldigd voor de handarbeiders wier loon geheel of gedeeltelijk uit fooien of bedieningsgeld bestaat, evenals voor de werknemers die door een arbeidsovereenkomst voor de zeevissers zijn verbonden werd gewijzigd met uitwerking vanaf 1 april 2007 om de forfaitaire daglonen op het gewaarborgd gemiddeld minimum maandinkomen te aligneren (alignering voorzien bij artikel 1 houdende wijziging van artikel 25, §§ 2 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid

der arbeiders) en om de lijst van de functies en van de paritaire comités aan te passen voor welke de forfaitaire daglonen als berekeningsbasis van de sociale zekerheidsbijdragen toegepast worden met betrekking tot de handarbeiders geheel of gedeeltelijk bezoldigd met fooien of bedieningsgeld;

- de bedoelde bepalingen spruiten uit een akkoord voort gesloten met de representatieve werkgevers- en werknemersorganisaties zetelend enerzijds in het paritair comité voor het hotelbedrijf en anderzijds in de Nationale Arbeidsraad;

- door toedoen van hun respectievelijke organisaties werden zowel de werkgevers en hun sociale secretariaten als de werknemers en de inninginstelling van de sociale zekerheidsbijdragen vóór 1 april 2007 op de hoogte gebracht van de nieuwe bepalingen vervat in het onderzochte artikel;

- de bepaling moest door de werkgevers en hun sociale secretariaten gekend zijn op het tijdstip van de berekening van de lonen van de maand april 2007; dit is het geval met de publicatie in het Belgisch Staatsblad van 27 april van het ministerieel besluit van 13 april 2007 houdende vaststelling van de forfaitaire daglonen met ingang vanaf 1 april 2007;

3/ De terugwerkende kracht van artikel 8 is eveneens een "formele" terugwerkende kracht in de mate dat de bedoelde bedragen gekend waren door de werkgevers, hun sociale secretariaten, de werknemers en de inninginstelling van de sociale zekerheidsbijdragen langs hun mededeling in het kader van de adviesaanvragen. Voor het overige zijn de met betrekking tot artikel 1 vermelde motieven van toepassing;

4/ In feiten bestaat de terugwerkende kracht van artikel 9 niet om de volgende redenen:

- de bepalingen vervat in § 1 van artikel 32bis nemen een bepaling over die vervat zat in het koninklijk besluit van 21 april 2007;
- § 2 treedt pas op 1 juli 2007 in werking.

[...]"

6. De aanhef van de bestreden handeling luidt als volgt:

" [...]

Gelet op de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, inzonderheid op artikel 2, § 1;

Gelet op de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers, inzonderheid op artikel 23, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 8 augustus 1997 en de wet van 24 december 2002;

Gelet op de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, inzonderheid op artikel 38;

Gelet op het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, inzonderheid op artikel 12ter;

Gelet op het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, inzonderheid op het

artikel 8quater, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 27 mei 2003, gewijzigd en opgeheven bij het koninklijk besluit van 17 november 2005 en opnieuw ingevoegd bij het koninklijk besluit van 14 oktober 2005, het artikel 25, vervangen bij het koninklijk besluit van 12 maart 2003 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 maart 2003, het artikel 31bis, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 21 juni 1994 en vervangen bij het koninklijk besluit van 14 oktober 2005, en het artikel 32, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 27 oktober 1994, 11 december 2001 en 21 april 2007;

Gelet op het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, inzonderheid op artikel 5bis, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 14 oktober 2005, en artikel 9septies, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 1 juli 2006;

Gelet op het advies van de Inspectie van Financiën, gegeven op 27 maart 2007;

Gelet op de akkoordbevinding van Onze Minister van Begroting, van 30 maart 2007;

Gelet op het advies van de Nationale Arbeidsraad, gegeven op 30 maart 2007;

Gelet op de adviesaanvraag gericht op 9 januari 2007 aan het Paritair Comité voor het hotelbedrijf;

Gelet op het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd door:

Sommige bepalingen van het ontwerp hebben uitwerking met ingang vanaf 1 april 2007 en die datum van uitwerking is onontbeerlijk om het akkoord gesloten met de sectorale sociale partners uit te voeren ten gevolge het advies uitgebracht door de Nationale Arbeidsraad op datum van 30 maart 2007;

De werkgevers moeten onverwijld ingelicht worden omtrent de reglementering die zij vanaf 1 juli 2007 zullen moeten nakomen en ten gevolge van welke zij sommige stappen moeten ondernemen tegen uiterlijk einde juni 2007; dat zij over een voldoende termijn moeten beschikken om de naleving van de reglementering mogelijk te maken;

De werkgevers en hun sociale secretariaten zullen sommige aanpassingen aan hun informaticaprogramma's moeten doorvoeren, aanpassingen die uiterlijk einde juni voor sommige aspecten en vanaf 1 juli 2007 voor andere in productie zijn;

Het Waarborg en Sociaal Fonds Horeca moet eveneens maatregelen treffen om het hoofd te kunnen bieden aan sommige in het ontwerp voorziene verplichtingen; Het paritair comité voor het hotelbedrijf zal collectieve arbeidsovereenkomsten moeten sluiten tot aanpassing van de opdrachten van het Waarborg en Sociaal Fonds Horeca;

De inninginstelling van de sociale zekerheidsbijdragen moet zijn onderrichtingen en Dmfa-programma's aanpassen zodat vanaf het begin van het derde kwartaal 2007 de werkgevers en hun sociale secretariaten de reglementering correct kunnen toepassen;

De sectorale representatieve werkgevers- en werknemersorganisaties moeten over de mogelijkheid beschikken om hun leden in te lichten; gezien het feit dat de werkgeverswereld van de sector voornamelijk samengesteld is uit kleine ondernemingen (gemiddeld minder dan 10 werknemers) vereist die informatie-inspanning meer tijd dan indien de sector uit onderneming met gemiddeld een

honderdtal werknemers zou samengesteld zijn;

De overheidsdiensten moeten eveneens hun personeelsleden belast met de uitvoering of de controle van de nieuwe bepalingen opleiden;

Gelet op het advies nr. 42.873/1 van de Raad van State, gegeven op 24 april 2007, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 2/, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Op de voordracht van Onze Minister van Sociale Zaken en van Onze Minister van Werk en op het advies van Onze in Raad vergaderde Ministers,

[...]"

7. Het bestreden koninklijk besluit is goedgekeurd op 30 april 2007 en bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad op 5 juni 2007. Het bepaalt:

" [...]

HOOFDSTUK 1. - De handarbeiders wier loon geheel of gedeeltelijk uit fooien of bedieningsgeld bestaat.

Artikel 1. Artikel 25 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, vervangen bij het koninklijk besluit van 12 maart 2003 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 maart 2003, wordt vervangen als volgt:

"Artikel 25. § 1. Wat de handarbeiders betreft die één van de functies bepaald door de Minister van Sociale Zaken uitoefenen en wier loon geheel of gedeeltelijk uit fooien of bedieningsgeld bestaat, worden de bijdragen, in de gevallen voorzien in lid 2 van deze paragraaf, berekend op grond van een bedrag dat verkregen wordt door de forfaitaire daglonen te vermenigvuldigen met het aantal arbeidsdagen van het kwartaal, opgesomd in artikel 24, 1°, a, b en c.

De Minister van Sociale Zaken bepaalt de paritaire comités en subcomités in welke de forfaitaire daglonen van toepassing zijn evenals de uitgeoefende functies waarop deze forfaitaire daglonen kunnen toegepast worden.

De forfaitaire daglonen worden per functie door de Minister van Sociale Zaken vastgesteld.

Deze forfaitaire daglonen zijn van toepassing wanneer de arbeidsregeling van de werknemer minder dan 6 dagen per week bedraagt in de loop van het kwartaal.

Wanneer de arbeidsregeling van de werknemer zes dagen per week bedraagt in de loop van het kwartaal, worden de forfaitaire daglonen verminderd met 16,7 %.

Wat de werknemers betreft wier loon geheel of gedeeltelijk uit fooien of bedieningsgeld bestaat en die één van de functies bepaald door de Minister van Sociale Zaken niet uitoefenen of die één van de functies bepaald door de Minister van Sociale Zaken uitoefenen bij een werkgever die niet onder een paritair comité of subcomité bepaald door de Minister van Sociale Zaken ressorteert, worden de bijdragen berekend op de werkelijke lonen, zonder dat deze lager mogen zijn dan het gewaarborgd gemiddeld minimum

maandinkomen of dan het toepasselijke conventionele sectorloon.

§ 2. Indien de forfaitaire daglonen, geïndexeerd overeenkomstig de bepalingen van artikel 32, § 4, en aangepast overeenkomstig de bepalingen van artikel 32bis, minder bedragen dan 1/21ste, voor wat betreft de tewerkstelling in de vijfdagenweek, of 1/26ste, voor wat betreft de tewerkstelling in de zesdagenweek, van het gewaarborgd gemiddeld minimum maandinkomen worden de bijdragen berekend op dit laatste bedrag.

§ 3. Indien de forfaitaire daglonen, geïndexeerd overeenkomstig de bepalingen van artikel 32, § 4, en aangepast overeenkomstig de bepalingen van artikel 32bis, minder bedragen dan 1/5de, voor wat betreft de tewerkstelling in de vijfdagenweek, of 1/6de, voor wat betreft de tewerkstelling in de zesdagenweek, van de conventionele minimum weeklonen van toepassing in de betrokken sector en verkregen door het uurloon van toepassing in de sector te vermenigvuldigen met de normale wekelijkse arbeidsduur, worden de bijdragen berekend op dit laatste bedrag, vanaf 1 juli 2007.

Voor het Paritair Comité voor het hotelbedrijf is het eerste lid van de huidige paragraaf integraal van toepassing vanaf 1 oktober 2008. De aanpassing zal gerealiseerd worden in stappen tijdens de periode aanvangend op 1 juli 2007 en eindigend op 1 oktober 2008. Onze Minister van Sociale Zaken bepaalt de te realiseren aanpassingen op de data die hij zal bepalen.

§ 4. Wanneer de wekelijkse arbeidstijdregeling van de in § 1 bedoelde werknemer voorziet in een deeltijdse arbeidsregeling, is het evenredigheidsprincipe zoals voorzien bij artikel 14bis van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers van toepassing. Onze Minister van Sociale Zaken bepaalt de toepassingsmodaliteiten.

De prestaties in onderbroken dienst worden altijd beschouwd als zijnde voltijds uitgeoefend.

§ 5. Wanneer de werknemer gedeeltelijk met fooien en bedieningsgeld wordt betaald en het loon van het kwartaal dat niet uit fooien en bedieningsgeld bestaat, met uitzondering van de eindejaarspremie, meer bedraagt dan het overeenkomstig de eerste paragraaf vastgestelde bedrag, worden de bijdragen uitsluitend berekend op het gedeelte dat niet uit fooien of bedieningsgeld bestaat overeenkomstig het bepaalde in afdeling 1.

De bijdragen worden steeds op de eindejaarspremie berekend, ongeacht of deze rechtstreeks door de werkgever of door een derdebetalder wordt betaald. "

HOOFDSTUK 2. - De gelegenhedswerknemers.

Art. 2. Artikel 8quater van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, opnieuw ingevoegd bij het koninklijk besluit van 14 oktober 2005, wordt opgeheven met ingang vanaf 1 juli 2007.

Art. 3. Van 1 januari 2007 tot 31 december 2007 wordt, voor de toepassing van artikel 31bis, § 3, van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, het bijhouden van het aanwezigheidsregister afgeleverd door het Waarborg en Sociaal Fonds Horeca gelijkgesteld met het bijhouden van het gelegenhedsformulier voor de horecasector.

Art. 4. Artikel 31bis van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 21 juni 1994 en vervangen bij het koninklijk besluit van 14 oktober 2005 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 21 april 2007 wordt vervangen als volgt:

"§ 1. De bijdragen verschuldigd voor de gelegheidsarbeiders bedoeld in artikel 8bis worden berekend op een forfaitair dagloon, zoals hierna bepaald:

1/ wat de handarbeiders betreft die onder het Paritair Comité voor de landbouw ressorteren, bedraagt het forfaitair dagloon 14,20 EUR;

2/ wat de handarbeiders betreft die onder het Paritair Comité voor het tuinbouwbedrijf ressorteren, bedraagt het forfaitair dagloon 13,86 EUR;

In afwijking van het vorige lid worden, voor handarbeiders die werken in de witloofteelt, de verschuldigde bijdragen berekend op een forfaitair dagloon dat respectievelijk 13,86 EUR bedraagt voor de eerste 65 dagen van tewerkstelling en 17,33 EUR voor de 35 extra dagen bedoeld in artikel 8bis, § 2, tweede lid.

Ieder jaar wordt dit forfaitair dagloon op 1 januari geïndexeerd zoals bepaald in artikel 32 en wordt het ook geactualiseerd in het licht van de ontwikkeling van de lonen zoals bepaald in artikel 32bis.

Onverminderd de toepassing van burgerlijke of strafsancties, worden de voor de gelegheidswerkers verschuldigde bijdragen berekend op de werkelijke lonen:

1/ Wanneer de werknemers niet in het bezit zijn van een "gelegheidsformulier" toegekend door de instelling aangewezen door de Ministers van Werk en van Sociale Zaken en bestemd om het aantal dagen van tewerkstelling van de werknemer in respectievelijk de tuinbouwsector of de landbouwsector vast te stellen of wanneer zij de regels voor het bijhouden ervan niet naleven.

Onze voornoemde Ministers bepalen het model, de toekenningsvoorwaarden en de wijze waarop dit formulier bijgehouden wordt; er wordt in geen enkel geval een duplicaat bezorgd.

2/ Wanneer de werkgever nalaat de onmiddellijke aangifte van tewerkstelling te doen overeenkomstig artikel 5bis, § 2 van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling.

§ 2. De bijdragen verschuldigd voor de werknemers in dienst genomen voor een maximumduur van twee opeenvolgende dagen bij een werkgever die ressorteert onder het Paritair Comité voor het hotelbedrijf, in het kader van een arbeidsovereenkomst van bepaalde duur of met een arbeidsovereenkomst voor een duidelijk omschreven werk, en ten aanzien van wie de werkgever gebruik maakt van artikel 5bis, § 3, 1/, van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, hierna gelegheidswerknemers genoemd, worden berekend op het werkelijke loon, behalve en voorzover zij één der functies bepaald door de Minister van Sociale Zaken bij toepassing van artikel 25, § 1, eerste en tweede lid uitoefenen wanneer hun loon bestaat uit fooien of bedieningsgeld. In dat laatste geval worden de bijdragen berekend overeenkomstig de bepalingen van artikel 25; het forfaitair dagloon wordt met 6 euro verhoogd wanneer de prestaties verricht worden op zaterdag of op de dag voor een feestdag en met 12 euro wanneer de prestaties verricht worden op een zondag of een feestdag.

Wanneer de werkgever gebruik maakt van artikel 5bis, § 3, 2/, van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, worden de bijdragen verschuldigd voor de werknemers in dienst genomen voor een maximumduur van twee opeenvolgende dagen bij een werkgever die ressorteert onder het Paritair Comité voor het hotelbedrijf, in het kader van een arbeidsovereenkomst van bepaalde duur of met een arbeidsovereenkomst voor een duidelijk omschreven werk, hierna gelegenheidswerknemers genoemd, berekend op een forfaitair dagloon, zoals hierna bepaald:

1/ Wat de gelegenheidswerknemers betreft die vallen onder het tijdsblok van 5 uur in de zin van artikel 5bis, § 3, van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels en voorzover de dag geen prestatie met onderbroken dienst bevat, bedraagt het forfaitair dagloon 32,93 euro, geïndexeerd volgens de bepalingen van artikel 32, § 4, en aangepast volgens de bepalingen van artikel 32bis, § 1.

Het bedrag van 32,93 euro wordt vervangen door het volgende bedrag:

- a) 38,93 euro wanneer de prestaties verricht worden op zaterdag of op de dag voor een feestdag;
- b) 44,93 euro wanneer de prestaties verricht worden op een zondag of een feestdag.

2/ Wat de gelegenheidswerknemers betreft die vallen onder het tijdsblok van 11 uur in de zin van artikel 5bis, § 3, van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels alsook indien de prestatie een onderbroken dienst bevat, bedraagt het forfaitair dagloon 65,86 euro, geïndexeerd volgens de bepalingen van artikel 32, § 4, en aangepast volgens de bepalingen van artikel 32bis, § 1.

Het bedrag van 65,86 euro wordt vervangen door het volgende bedrag:

- a) 71,86 euro wanneer de prestaties verricht worden op een zaterdag of op de dag voor een feestdag;
- b) 77,86 euro wanneer de prestaties verricht worden op een zondag of een feestdag.

De werkgever die ressorteert onder het Paritair Comité voor het hotelbedrijf dient, uitgezonderd indien hij gebruik maakt van artikel 5bis, § 3, 1/ van het koninklijk besluit van 5 november 2002, tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, een register voor werktijdregeling bedoeld in artikel 4, § 3 van het koninklijk besluit nr. 5 van 23 oktober 1978 betreffende het bijhouden van sociale documenten bij te houden waarin de gelegenheidswerknemers worden vermeld. Voor de periode van 1 juli 2007 tot 31 december 2007 wordt het bijhouden van het aanwezigheidsregister uitgereikt door Waarborg en sociaal fonds horeca gelijkgesteld met het bijhouden van het register voor werktijdregeling bedoeld in artikel 4, § 3 van het koninklijk besluit nr. 5 van 23 oktober 1978 betreffende

het bijhouden van sociale documenten.

Onverminderd de toepassing van burgerlijke of strafsancties en van de bepalingen van het eerste lid, 1/ en 2/ van deze paragraaf, wanneer de onmiddellijke aangifte van tewerkstelling gedaan is voor een tijdsblok van 5 uur terwijl het register voor werktijdregeling bedoeld in artikel 4, § 3, van het koninklijk besluit nr. 5 van 23 oktober 1978 betreffende het bijhouden van sociale documenten aangeeft, dat de werknemer meer dan 5 uren heeft gepresteerd alsook wanneer de effectieve prestaties 5 uren overschrijden, worden de bijdragen verschuldigd voor de gelegenheidswerknemers berekend op het forfaitair dagloon van toepassing voor het tijdsblok van 11 uur, geïndexeerd overeenkomstig de bepalingen van artikel 32, § 4, en aangepast overeenkomstig de bepalingen van artikel 32bis, § 1.

Onverminderd de toepassing van burgerlijke of strafsancties, worden de voor de gelegenheidswerknemers verschuldigde bijdragen berekend op de werkelijke lonen, zonder dat deze lager kunnen zijn dan de forfaitaire daglonen bedoeld in artikel 25 voor de functie die de werknemer bekleedt, wanneer het bovengenoemde artikel op hem van toepassing zou zijn geweest:

1/ wanneer de werkgever die er niet van vrijgesteld is bij toepassing van het derde lid van deze paragraaf niet in het bezit is van het register voor werktijdregeling bedoeld in artikel 4, § 3, van het koninklijk besluit nr. 5 van 23 oktober 1978 betreffende het bijhouden van sociale documenten of het niet dagelijks bijhoudt;

2/ wanneer de werkgever nalaat dagelijks de onmiddellijke aangifte van tewerkstelling te doen overeenkomstig artikel 5bis, § 3, van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling.

§ 3. De regelgeving vervat in §§ 1 en 2 en in artikel 8bis valt onder de toepassing van de minimis-steun zoals vervat in de Verordening (EG) nr. 69/2001 van de Commissie van 12 januari 2001 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op de minimis-steun en de eventuele latere wijzigingen van deze verordening.

Het totaalbedrag van de minimis-steun die is verleend aan één onderneming mag niet hoger zijn dan 200.000 euro over een periode van drie jaar. De relevante periode van drie jaar is van verschuivende aard, zodat bij elke toepassing van de regeling het totaalbedrag van de minimis-steun die gedurende de voorgaande drie jaar is verleend, in aanmerking moet worden genomen.

De toekenning van de regeling vervat in §§ 1, 2 en 3 en in artikel 8bis is verbonden aan de voorwaarde dat de onderneming de verbintenis aangaat dat ze het plafond vermeld in de Verordening (EG) nr. 69/2001 van de Commissie van 12 januari 2001 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op de minimis-steun, niet zal overschrijden.

§ 4. Voor de toepassing van de vorige paragrafen wordt de werkgever die ressorteert onder het Paritair Comité voor de uitzendarbeid gelijkgesteld met een werkgever die ressorteert onder het Paritair Comité voor het hotelbedrijf of het Paritair Comité voor het tuinbouwbedrijf of het Paritair Comité voor de landbouw wanneer de tewerkstelling plaats heeft bij een gebruiker die ressorteert onder bovengenoemde Paritaire Comités, behalve wat de werkgever betreft die werknemers tewerkstelt die onder het Paritair Comité voor het tuinbouwbedrijf ressorteren, in het werk van de witloofteelt, voor wat betreft de 35 laatste dagen van de 100 dagen bedoeld in artikel 8bis, tweede lid, 4/. "

Art. 5. Artikel 5bis van het koninklijk besluit van 5 november 2002, tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 14 oktober 2005, wordt vervangen als volgt:

"Art. 5bis. § 1. Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder gelegenheidswerknemers, de werknemers in dienst genomen voor een maximumduur van twee opeenvolgende dagen bij dezelfde werkgever die ressorteert onder het Paritair Comité voor het hotelbedrijf, met een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd of met een arbeidsovereenkomst voor een duidelijk omschreven werk, evenals de werknemers bedoeld bij artikel 8bis van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

§ 2. De werkgever die ressorteert onder het Paritair Comité voor het tuinbouwbedrijf of onder het Paritair Comité voor de landbouw of onder het paritair comité voor de uitzendarbeid, deelt, voor de gelegenheidswerknemers die hij tewerkstelt, per dag en tegelijkertijd met de gegevens opgesomd in artikel 4, de volgende gegevens mee:

- 1/ het tijdstip van het begin van de prestatie;
- 2/ het tijdstip van het einde van de prestatie.

§ 3. De werkgever die ressorteert onder het Paritair Comité voor het hotelbedrijf, deelt, voor de gelegenheidswerknemers die hij tewerkstelt, per dag en tegelijkertijd met de gegevens opgesomd in artikel 4, de volgende gegevens mee:

- 1/ ofwel het tijdstip van het begin van de prestatie en het tijdstip van het einde van de prestatie;
- 2/ ofwel het tijdstip van het begin van de prestatie en het tijdsblok dat overeenstemt met de prestaties van de werknemer.

Het tijdsblok van 5 uur stemt overeen met prestaties van 5 uur en minder. Het tijdsblok van 11 uur stemt overeen met prestaties van meer dan 5 uur.

Door voor de eerste keer ofwel aan de hand van het systeem "tijdstip van het begin van de prestatie en tijdstip van het einde van de prestatie" ofwel aan de hand van het systeem "tijdsblok" aan te geven, maakt de werkgever een keuze voor een aangiftesysteem, die bindend is voor één kalenderjaar ten opzichte van al zijn gelegenheidswerknemers.

Wanneer de werkgever het aangiftesysteem wenst te wijzigen voor het volgende kalenderjaar, dient hij dit ten laatste op 1 oktober van het lopende kalenderjaar te melden, opdat deze wijziging zou ingaan op 1 januari van het nieuwe kalenderjaar.

De eerste keuze die hij maakt tussen de beide aangiftesystemen is bindend voor de periode van 1 juli 2007 tot 31 december 2008. Indien voor de periode die op 1 juli 2007 een aanvang neemt de werkgever het systeem "tijdsblok" kiest en voorzover hij overeenkomstig de bepalingen van artikel 9octies, vóór 30 juni 2007 aan het Waarborg en Sociaal Fonds Horeca die keuze mededeelt, wordt hij voor de periode gaande van 1 juli 2007 tot 31 december 2007 aanzien als de verplichtingen opgelegd door dit artikel nageleefd te hebben indien hij enerzijds het aanwezigheidsregister afgeleverd door het Waarborg en Sociaal Fonds Horeca bijhoudt en er dagelijks de voorziene vermeldingen in inschrijft

en anderzijds aan de loonfiche van de werknemers beoogd in de artikelen 25 en 31bis, § 2, van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, een dagelijks overzicht voegt van de prestaties van de werknemer toe voor de periode waarop de loonfiche betrekking heeft.

De werkgever die ressorteert onder het Paritair Comité voor de uitzendarbeid moet gebruik maken van het systeem "tijdstip van het begin van de prestatie en tijdstip van het einde van de prestatie". "

Art. 6. Artikel 9septies van hetzelfde koninklijk besluit, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 1 juli 2006, wordt vervangen als volgt:

"Artikel 9septies. § 1. Tegen uiterlijk 15 oktober 2007 bezorgt de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid aan de Minister van Sociale Zaken, aan de Minister van Werk alsook aan de Nationale Arbeidsraad een evaluatieverslag over dit stelsel van DIMONA voor gelegenhedswerknemers.

Dit evaluatierapport moet betrekking hebben op wat volgt:

- de traceerbaarheid van de corrigerende aangiften en de annuleringen;
- de feedback per werkgever, uitgevoerd door het bestuur van de sociale zekerheid, met name over de annuleringen van de DIMONA;
- een onderzoek door de inspectiediensten van de gevallen waarin de werkgevers hun corrigerende aangifte of de annulering te laat verrichten en de redenen die de werkgevers daarvoor geven.

In dat opzicht moeten duidelijke stromen worden geïdentificeerd om de anomalieën en de eventuele technieken voor afspraken tussen werkgevers en werknemers aan het licht te brengen.

§ 2. Tegen uiterlijk 1 maart 2009 bezorgt de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid aan de Minister van Sociale Zaken, aan de Minister van Werk alsook aan de Nationale Arbeidsraad een evaluatieverslag over het stelsel van DIMONA dat vanaf 1 juli 2007 van kracht is voor de gelegenhedswerknemers in de sector van het hotelbedrijf.

Dit evaluatierapport moet betrekking hebben op de elementen vermeld in § 1, lid 2 en 3. "

Art. 7. In hetzelfde koninklijk besluit van 5 november 2002 wordt een artikel 9octies ingevoegd, luidende:

"§ 1. De werkgever die ressorteert onder het Paritair Comité voor het hotelbedrijf deelt vóór 30 juni 2007 aan het Waarborg en Sociaal Fonds Horeca (het Fonds) de keuze mee die hij gemaakt heeft tussen de twee voorstellen die hem worden geboden bij artikel 5bis, § 3, eerste lid.

De veranderingen van keuze gedaan met toepassing van artikel 5bis, § 3, vierde lid van het voornoemde koninklijk besluit moeten eveneens aan het Fonds worden betekend, vóór 30 september van een kalenderjaar om van toepassing te zijn vanaf 1 januari van het kalenderjaar volgend op het jaar waarin hij zijn verandering van keuze heeft betekend, en voor de eerste keer vóór 30 september 2008.

§ 2. Het Fonds bezorgt - via elektronische weg - aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid:

1/ ten laatste tegen 15 juli 2007, de keuzes van de in de vorige paragraaf bedoelde werkgevers;

2/ ten laatste tegen 1 november 2008 en nadien ten laatste tegen 1 november van elk jaar, de in de vorige paragraaf bedoelde veranderingen van keuze.

§ 3. Het Fonds houdt de lijsten bij met de keuzes en de veranderingen van keuze die aan dit Fonds werden meegedeeld. Het houdt ze ter beschikking van de diensten van de sociale inspectie. "

HOOFDSTUK 3. - Indexatie en aanpassingen van de forfaitaire daglonen van de werknemers beoogd in de artikelen 25 en 31 bis, van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

Art. 8. Artikel 32 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 11 december 2001 en het koninklijk besluit van 21 april 2007, wordt aangevuld met de volgende paragraaf :

"§ 4. Op 1 januari van elk jaar en de eerste keer op 1 april 2007, worden de forfaitaire daglonen bedoeld in artikel 25, § 1, tweede lid, aangepast aan de schommelingen van de index, overeenkomstig de bepalingen van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 1 van 25 juni 1997, gesloten in het Paritair Comité voor het hotelbedrijf, algemeen verbindend verklaard bij het koninklijk besluit van 22 maart 1999, en haar toekomstige wijzigingen. "

Art. 9. Artikel 32bis van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 21 april 2007, wordt vervangen als volgt:

"Art. 32bis. § 1. Op 1 januari van elk jaar worden de forfaitaire daglonen, geïndexeerd overeenkomstig de bepalingen voorzien voor de sector waaronder de werkgevers ressorteren, waarop de socialezekerheidsbijdragen worden berekend, aangepast aan de evolutie van het gewaarborgd gemiddeld minimum maandinkomen in de zin van artikel 3 van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 gesloten op 2 mei 1988 in de Nationale Arbeidsraad houdende wijziging en coördinatie van de collectieve arbeidsovereenkomsten nr. 21 van 15 mei 1975 en nr. 23 van 25 juli 1975 betreffende de waarborg van een gemiddeld minimum maandinkomen, algemeen verbindend verklaard bij koninklijk besluit van 29 juli 1988.

Wanneer een verhoging van het gewaarborgd gemiddeld minimum maandinkomen in de loop van het jaar wordt vastgesteld, worden de forfaitaire daglonen aangepast met ingang van de datum van deze verhoging.

§ 2. Op 1 januari van elk jaar en de eerste keer op 1 juli 2007 worden de forfaitaire daglonen, geïndexeerd overeenkomstig de bepalingen voorzien voor de sector waaronder de werkgevers ressorteren, waarop de socialezekerheidsbijdragen worden berekend, aangepast aan de evolutie van de conventionele lonen van toepassing in de sector waartoe de werkgever behoort. Daartoe deelt de voorzitter van het Paritair Comité voor de betrokken sector ten laatste op 1 december van ieder jaar en de eerste keer op 1 mei 2007 aan de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid, aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid en aan de Minister van Sociale Zaken het volgende mee:

1/ voor iedere functie, het uurloon van toepassing op 1 december van het vorige kalenderjaar;

2/ voor iedere functie, het uurloon van toepassing op 1 december van het jaar in de loop waarvan de informatie wordt meegedeeld;

3/ voor iedere functie, de normale wekelijkse arbeidsduur van toepassing in de betrokken sector op 1 december van het vorige kalenderjaar.

Indien de functies worden herverdeeld in verschillende categorieën met het oog op de indeling van de functies, dient de Voorzitter van het Paritair Comité voor de betrokken sector, de gegevens van de hierboven vermelde leden per categorie van functies mee te delen.

Wanneer een collectieve arbeidsovereenkomst voorziet in een verhoging van de conventionele lonen op 1 januari van het jaar dat volgt op het jaar in de loop waarvan de informatie wordt meegedeeld, moet dit element vermeld worden in de mededeling van de Voorzitter van het betrokken Paritair Comité.

Een verhoging van de conventionele lonen in de loop van het jaar dient onmiddellijk door de Voorzitter van het betrokken Paritair Comité aan de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid, de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid en de Minister van Sociale Zaken te worden meegedeeld.

Op basis van deze informatie stellen de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid en de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid gezamenlijk aan de Minister van Sociale Zaken het bedrag van het forfaitair dagloon voor dat van toepassing is op 1 januari van het volgende kalenderjaar.

Wanneer de verhoging van de conventionele lonen wordt vastgesteld tijdens het jaar, stellen de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid en de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid gezamenlijk aan de Minister van Sociale Zaken het bedrag van het forfaitair dagloon voor dat van toepassing is op de dag van de verhoging van de conventionele lonen.

De Minister van Sociale Zaken beschikt over een termijn van 5 werkdagen om opmerkingen te formuleren. Bij ontstentenis van een reactie van de Minister, wordt het door de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid en de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid voorgestelde bedrag beschouwd als goedgekeurd en wordt het aan de werkgevers meegedeeld via de website van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, evenals aan de Voorzitter van het betrokken Paritair Comité.

Indien de Minister van Sociale Zaken opmerkingen formuleert binnen de termijn bepaald in het achtste lid van deze paragraaf legt hij aan de Nationale Arbeidsraad een voorstel voor met betrekking tot het bepalen van de forfaitaire daglonen. Na ontvangst van het advies van de Nationale Arbeidsraad of na het verstrijken van de termijn binnen dewelke de Raad zijn advies moet uitbrengen, bepaalt de Minister de forfaitaire daglonen en deze worden meegedeeld via de website van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, evenals aan de Voorzitter van het betrokken Paritair Comité.

§ 3.

§§ 1 en 2 hebben betrekking op de volgende Paritaire Comités:

1/ het Paritair Comité voor het hotelbedrijf;

2/ het Paritair Comité voor de landbouw;

3/ het Paritair Comité voor het tuinbouwbedrijf. "

HOOFDSTUK 4. - Diverse bepalingen.

Art. 10. De werkgever die ressorteert onder het Paritair Comité voor het hotelbedrijf voegt aan de loonfiche van de werknemers beoogd in de artikelen 25 en 31bis, § 2, van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, een dagelijks overzicht van de prestaties van de werknemer toe voor de periode waarop de loonfiche betrekking heeft.

Art. 11. Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 april 2007, met uitzondering van artikel 3 dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2007 en van de artikelen 2, 4, 5, 6, 7, en 10 die in werking treden op 1 juli 2007.

Art. 12. Onze Minister van Sociale Zaken en Onze Minister van Werk zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.";

Overwegende dat de verzoekende partijen een eerste middel aanvoeren ontleend aan "schending van de verplichting tot inhoudelijke motivering, van het beginsel van behoorlijk bestuur en van de verplichting om een verordening uitdrukkelijk te motiveren, aan dwaling omtrent de motieven, schending van artikel 2, § 1, van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, van artikel 2 van het Burgerlijk Wetboek en van het beginsel dat verordeningen geen terugwerkende kracht hebben, aan machtsoverschrijding"; dat ze verklaren dat in het verslag aan de Koning en in de aanhef van het bestreden koninklijk besluit wordt betoogd dat het ontwerp voortvloeit uit een overeenkomst tussen de sociale partners, terwijl er geen akkoord was gesloten en de vertegenwoordigers van de werkgevers juist hadden verklaard dat ze niet akkoord gingen met het ontwerp, wat blijkt uit het advies van de Nationale Arbeidsraad; dat ze in een eerste onderdeel betogen dat artikel 2, § 1, van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders de Koning verplicht het advies in te winnen van de Nationale Arbeidsraad alvorens een besluit zoals de bestreden handeling goed te keuren, dat het de bedoeling was van de wetgever om zodoende sociaal overleg te bevorderen en de Koning in staat te stellen de regelgeving goed te keuren met kennis van zaken, dat het ontwerp, volgens de beginselen van behoorlijk bestuur en behoorlijke motivering, behoorde te worden geanalyseerd aan de hand van de kritiek van de werkgevers (en de werknemers), dat daarop diende te worden geantwoord en dat de auteur van de tekst in casu kennelijk het uitgebrachte advies niet heeft gelezen; dat ze in een tweede onderdeel betogen dat het besluit "kennelijk op een dwaling berust, zowel uit inhoudelijk als uit formeel oogpunt", dat het onjuist is het ontwerp zo voor te stellen dat het voortvloeit uit een akkoord dat niet bestaat, dat "de bevoegde paritaire organen over deze aangelegenheid nochtans een advies moeten uitbrengen" en dat het besluit gemotiveerd moet worden met juiste gegevens; dat de verzoekende partijen in een

derde onderdeel stellen dat in tegenstelling tot hetgeen wordt vermeld in het verslag aan de Koning en in de aanhef, de terugwerking van de artikelen 1, 3, 8 en 9 van het bestreden besluit niet gegrond is op een tekst waarmee de sociale partners zich akkoord zouden hebben verklaard, dat het merkwaardig is dat de terugwerking wordt gerechtvaardigd met een ministerieel besluit dat eveneens terugwerkt tot 1 april 2007, dat de maatregel, doordat hij de tarieven van de sociale-zekerheidsbijdragen met terugwerking verhoogt, een negatieve invloed heeft op het vermogen van werkgevers en werknemers en dat hun patrimoniale rechten dus worden aangetast in de zin van artikel 1 van het Eerste aanvullend protocol bij de Overeenkomst tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, dat het algemeen beginsel dat wetten geen terugwerkende kracht hebben ook geldt voor verordeningbesluiten en zeker voor koninklijke besluiten, dat de uitzonderingen op dat beginsel op beperkte wijze moeten worden geïnterpreteerd, zodat de terugwerking zeker niet kan worden gerechtvaardigd met een onjuist gegeven;

Overwegende dat de verwerende partij in haar memories van antwoord, in verband met het eerste onderdeel, verklaart dat uit de aanhef van het bestreden besluit blijkt dat het advies van de Nationale Arbeidsraad ingewonnen is en dat het verstrekt is als gevolg van het ontbreken van een alomvattend akkoord binnen het betrokken paritair comité, dat de commissie Individuele Arbeidsverhoudingen op 22 maart 2007 is bijeengekomen om een advies te formuleren dat op 30 maart 2007 zou worden voorgelegd aan de Nationale Arbeidsraad, dat in het bestreden besluit melding wordt gemaakt van dat advies, wat noodzakelijkerwijze impliceert dat het gelezen is en dat de steller ervan kennis had van de punten waarover de sociale partners het oneens waren; dat verwerende partij in verband met het tweede onderdeel stelt dat het bestreden besluit gewag maakt van een overeenkomst die is gesloten met de sociale partners, zonder te vermelden dat deze overeenkomst het resultaat zou zijn van een unaniem en alomvattend akkoord, dat het bestaan van dat akkoord niet wordt vermeld in de aanhef, maar dat daarin wel melding wordt gemaakt van het verzoek om advies aan het paritair comité voor het hotelbedrijf op 9 januari 2007, dat de Nationale Arbeidsraad is geraadpleegd als gevolg van het ontbreken van een akkoord binnen het paritair comité, dat "de bestreden handeling niet wordt voorgesteld als het resultaat van een akkoord", dat het ontbreken van een akkoord over de deler niet betekent dat er helemaal geen akkoord bestaat omtrent het ontwerp, dat de partners het eens waren over de rest en er partiële akkoorden waren die geconcretiseerd worden in de bestreden handeling; dat ze in verband met het derde onderdeel betoogt dat de verzoekende partijen een verkeerde voorstelling van zaken geven, dat ze een akkoord in de strikte zin van

akkoorden die gesloten worden tussen sociale partners verwart met een akkoord in de generieke zin dat erop wijst dat de partijen een gemeenschappelijke wil aan de dag hebben gelegd over nagenoeg alle punten, dat de rechtvaardiging van de terugwerking van het besluit is opgenomen in het verslag aan de Koning, dat tegen het ministerieel besluit van 21 december 2001 geen beroep is ingesteld in zoverre het de forfaitaire lonen wijzigt, dat tijdens de vergadering van de commissie Individuele Arbeidsverhoudingen van 22 maart 2007 is overeengekomen dat sommige bepalingen in werking zouden treden op 1 april 2007, dat de vertegenwoordigers van de werknemers en werkgevers op de hoogte waren gebracht van de wijzigingen vóór de inwerkingtreding ervan en inzonderheid op het tijdstip dat de werkgevers en de sociale secretariaten de forfaitaire lonen van de maand april 2007 in aanmerking behoorden te nemen, dat terugwerking niet verboden is wanneer zoals in casu "de terugwerkingsbepalingen die vervat zijn in de bestreden handeling de gevolgen weergeven van handelingen die gekend zijn en toegepast worden op de datum van de inwerkingtreding ervan" en dat "talrijke terugwerkingsbepalingen noodzakelijk zijn om te voorkomen dat er grote rechtsonzekerheid ontstaat"; dat ze in haar laatste memories verklaart dat de in het bestreden besluit vervatte "terugwerkingsbepalingen" de gevolgen weergeven van handelingen die gekend zijn en toegepast worden bij de inwerkingtreding ervan, dat ze het verleden niet wijzigen, dat ze noodzakelijk zijn om te voorkomen dat grote rechtsonzekerheid ontstaat, dat de sociale bijdragen, met toepassing van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders en van artikel 33 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 dat is uitgevaardigd ter uitvoering van voormelde wet, verschuldigd zijn op basis van trimestriële aangiften opgesteld in de maand na het trimester tijdens hetwelk de prestaties zijn geleverd die aanleiding geven tot het betalen van de bijdragen, dat de sociale bijdragen zelf driemaandelijks worden betaald aan de RSZ, dat "de artikelen 1 en 8 van de bestreden handeling met ingang van 1 april 2007 de berekeningswijze veranderen van de sociale bijdragen, dit wil zeggen bij het begin van het trimester waarvoor de aangifte en de betaling van de bijdragen eerst worden gedaan binnen twee maanden na de bekendmaking van de bestreden handeling in het Belgisch Staatsblad", en dat de bestreden bepaling, ook al voorziet ze in een toepassing bij het begin van het lopende trimester, alleen voor de toekomst geldt; dat ze in verband met artikel 9 voorts betoogt dat terugwerking inderdaad niet bestaat;

Overwegende dat de verzoekende partijen in hun memories van wederantwoord nogmaals stellen dat de sociale partners hadden verklaard dat ze het oneens waren met talrijke bepalingen van het ontwerp van het hun voorgelegde

koninklijk besluit, zoals blijkt uit het advies van Nationale Arbeidsraad, dat ze het over bepaalde punten grondig oneens waren, niet alleen over de kwestie van de deler of over een louter rekenkundige kwestie, maar bijvoorbeeld over de rol van de uitzendkrachten of het bedrag van de dagelijkse forfaitaire bezoldigingen, dat de gekritiseerde bepalingen de omstreden tekst dragen, dat geen rekening is gehouden met het advies van de Nationale Arbeidsraad, dat de verwerende partij er zelfs niet op heeft gewezen dat het leidde tot een meningsverschil, dat deze houding niet bestaanbaar is met het beginsel van behoorlijk bestuur (eerste onderdeel), noch met het beginsel van inhoudelijke motivering (tweede onderdeel) en dat artikel 2, § 1, van de voormelde wet van 27 juni 1969 geschonden is; dat ze in verband met het derde onderdeel betogen dat het onderscheid dat de verwerende partij maakt tussen twee categorieën van akkoord niet aanvaardbaar is, dat de terugwerking door de Nationale Arbeidsraad betwist is in ondubbelzinnige bewoordingen, dat de sociale partners het op dat punt niet eens waren, dat de rechtvaardiging van de terugwerking van de bestreden handeling, door te verwijzen naar de wijziging van het ministerieel besluit van 21 december 2001 bij een besluit van 13 april 2007, niet relevant is, daar dit besluit niet nader wordt gepreciseerd, terwijl er 101 koninklijke besluiten van die datum zijn, die bekendgemaakt zijn op 27 april 2007 en in werking treden op 1 april 2007, dat het rechtvaardigen van de terugwerking door het vermoeden dat de vertegenwoordigers van de sector hun onderhandelingspartners op de hoogte zouden hebben gebracht van de inhoud van de akkoorden bijzonder misplaatst is uit het oogpunt van artikel 190 van de Grondwet en gelet op het feit dat die vertegenwoordigers juist niet hadden ingestemd met die tekst; dat ze besluiten dat de terugwerking nadeel kan berokkenen aan de leden van de sector waartoe zij zelf behoren, in zoverre zij de ramingen, inzonderheid de begrotingsramingen, duidelijk vertekent; dat de verzoekende partijen in hun laatste memories betogen dat in de aanhef van de bestreden handeling en in het verslag aan de Koning waarin het bestreden besluit wordt toegelicht "niet wordt uiteengezet welk standpunt zij innemen ten aanzien van het advies van de Nationale Arbeidsraad van 30 maart 2007", dat daarin gewag wordt gemaakt van een "akkoord" tussen partners, terwijl er geen akkoord is, wat erop wijst dat geen rekening is gehouden met het advies op het tijdstip van de goedkeuring van de omstreden handeling of dan slechts op oppervlakkige wijze, dat het bestreden besluit, hoewel van reglementaire aard, de verplichting inzake inhoudelijke motivering schendt wanneer het in de aanhef en in het verslag aan de Koning gewag maakt van een akkoord dat niet bestaat en dat indien de verwerende partij de bestreden handeling had goedgekeurd rekening houdend met de blijvende meningsverschillen tussen de sociale partners, ze het bestreden besluit een andere inhoud zou hebben gegeven of misschien zelfs niet zou hebben willen goedkeuren;

Overwegende dat artikel 2, § 1, van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, als volgt luidt:

- " De Koning kan, bij in Ministerraad overlegd besluit, en na het advies van de Nationale Arbeidsraad te hebben ingewonnen:
- 1° onder de voorwaarden die Hij bepaalt, de toepassing van deze wet uitbreiden tot de personen die, zonder door een arbeidsovereenkomst te zijn verbonden, tegen loon arbeidsprestaties onder het gezag van een ander persoon verrichten of die een arbeid verrichten in gelijkaardige voorwaarden, als die van een arbeidsovereenkomst; alsdan wijst de Koning de persoon aan die als werkgever wordt beschouwd;
 - 2° voor zekere categorieën werknemers die Hij bepaalt, de toepassing van deze wet tot een of meer van de bij artikel 5 opgesomde regelingen beperken;
 - 3° voor zekere categorieën werknemers die Hij bepaalt, de bijzondere toepassingsmodaliteiten vastleggen, waarbij van zekere bepalingen van deze wet wordt afgeweken;
 - 4° onder de voorwaarden die Hij bepaalt, aan de toepassing van deze wet onttrekken de categorieën van werknemers, tewerkgesteld aan een arbeid die voor hen een toekomstige betrekking is of die wezenlijk van korte duur is, evenals de werkgevers uit hoofde van de tewerkstelling van die werknemers";

Overwegende wat het eerste onderdeel betreft, dat de verwerende partij in casu de Nationale Arbeidsraad op 30 januari 2007 een eerste versie heeft toegezonden van het kwestieuze ontwerp van koninklijk besluit en daarna op 21 maart 2007 een geamendeerde versie; dat de commissie Individuele Arbeidsverhoudingen van de nationale arbeidsraad op 22 maart 2007 is bijeengekomen en de Nationale Arbeidsraad zijn advies heeft uitgebracht in plenaire vergadering op 30 maart 2007; dat het ontwerp dat ontstaan moest geven aan het bestreden koninklijk besluit, op de agenda van de Ministerraad van 20 april 2007 is geplaatst, op 30 april 2007 is goedgekeurd; dat het krachtens artikel 2, § 1, van de voormelde wet van 27 juni 1969 vereiste advies zodoende tijdig is gevraagd en verkregen; dat de verzoekende partij niet bewijst dat het advies van de Nationale Arbeidsraad niet zou zijn gelezen en dat het verplicht inwinnen van het advies niet daadwerkelijk zou zijn geschied; dat in de aanhef van het bestreden koninklijk besluit wordt verwezen naar "het advies van de Nationale Arbeidsraad, gegeven op 30 maart 2007", zonder te preciseren in welke zin het is opgevat; dat die verwijzing niet impliceert dat de stellers van de tekst de fundamentele strekking van het advies verkeerd zouden hebben ingeschat, laat staan dat ze het advies niet zouden hebben gelezen;

Overwegende, wat het tweede onderdeel betreft, dat de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen alleen van toepassing is op handelingen met individuele strekking, met uitsluiting van de verordeningen en dat geen enkel algemeen rechtsbeginsel ten grondslag ligt aan een zodanige verplichting; dat een verordening niettemin, zoals elke

bestuurshandeling, wil ze rechtsgeldig zijn, moet steunen op juiste en relevante motieven omtrent het recht en omtrent de feiten; dat in casu, de verwijzing in de aanhef van het bestreden koninklijk besluit naar "het advies van de Nationale Arbeidsraad, gegeven op 30 maart 2007" en de bewering in het verslag aan de Koning luidens welke "de Nationale Arbeidsraad over het ontwerp een advies heeft verstrekt", bevestigd worden door de processtukken; dat, daartegenover, de verwijzing in de aanhef naar "het akkoord gesloten met de sectorale sociale partners" en de bewoordingen van het verslag aan de Koning luidens welke het besluit "het akkoord uit(voert) dat met de sociale partners werd gesloten [...], de bedoelde bepalingen spruiten uit een akkoord voort gesloten met de representatieve werkgevers- en werknemersorganisaties zetelend enerzijds in het paritair comité voor het hotelbedrijf en anderzijds in de Nationale Arbeidsraad", het gevolg zijn van een subjectieve interpretatie van de verwerende partij; dat uit de processtukken immers blijkt dat "het paritair comité voor het hotelbedrijf geen eenparig advies heeft kunnen uitbrengen" over het ontwerp en dat binnen de Nationale Arbeidsraad "de leden die de werkgever- en werknemersorganisatie vertegenwoordigen het niet eens zijn kunnen worden" over sommige opmerkingen; dat de meningen van de partijen evenwel uiteenlopen wat de omvang van de meningsverschillen betreft; dat volgens de verwerende partij "er slechts één punt overbleef waarover men het oneens was - de berekening van de deler (21 in plaats van 21, 66)", terwijl volgens de verzoekende partij, "de sociale partners hebben te kennen gegeven dat ze het niet eens waren met talrijke bepalingen van het hun voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit" en die "de omstreden tekst dragen"; dat de beschouwingen over het akkoord met de sociale partners zich hoe dan ook niet aandienen als doorslaggevende motieven voor de keuze van de maatregelen die door de verwerende partij zijn goedgekeurd, aangezien dat akkoord niet vereist was opdat het koninklijk besluit kon worden goedgekeurd; dat geen van de eerste twee onderdelen van het middel gegrond is, in zoverre het ontleend is aan het niet daadwerkelijk inwinnen van advies en aan schending van de wettelijkheid inzake de motieven van het bestreden koninklijk besluit;

Overwegende, wat het derde onderdeel betreft, dat het algemeen rechtsbeginsel dat bestuurshandelingen niet terugwerken inzonderheid uitsluit dat een regeling uitwerking heeft op een datum voorafgaand aan de inwerkingtreding ervan; dat dit beginsel, dat kracht van wet heeft, wordt afgeleid uit de onomkeerbaarheid van de duur en dat het een van de essentiële dragers is van de rechtszekerheid; dat daarop evenwel in verschillende gevallen uitzondering wordt gemaakt, zoals de machtiging van de wetgever of de noodzaak om te zorgen voor de continuïteit van de openbare dienst;

Overwegende in casu dat het bestreden koninklijk besluit is goedgekeurd op 30 april 2007 en bekendgemaakt is in het Belgisch Staatsblad van 5 juni 2007; dat het luidens artikel 1 ervan "uitwerking (heeft) met ingang van 1 april 2007, met uitzondering van artikel 3 dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2007 en van de artikelen 2, 4, 5, 6, 7, en 10 die in werking treden op 1 juli 2007"; dat de artikelen 1, 8 en 9 ervan zodoende uitwerking hebben op 1 april 2007, terwijl ze ten vroegste op 5 juni 2007 in werking treden; dat de terugwerkende kracht ervan bijgevolg zeker is; dat niettemin behoort te worden nagegaan of deze terugwerking, die beperkt is, niet aanhaakt bij een of andere uitzondering op het beginsel;

Overwegende dat de verwerende partij, als gevolg van de door de afdeling Wetgeving van de Raad van State gemaakte opmerking, in het verslag aan de Koning de terugwerking van elk van de betrokken bepalingen heeft willen rechtvaardigen, door aan te voeren dat het ging om een "formele" terugwerking in plaats van een inhoudelijke en door in de aanhef te vermelden dat het verlenen van terugwerking tot 1 april 2007 onontbeerlijk was voor het uitvoeren van het akkoord dat gesloten was met de sectorale sociale partners als gevolg van het advies dat op 30 maart 2007 was uitgebracht door de Nationale Arbeidsraad;

Overwegende dat verzoekster de rechtvaardiging van de terugwerking van artikel 3 van de bestreden handeling niet betwist; dat het zich laat aanzien dat die rechtvaardiging beantwoordt aan de noodzaak om van 1 januari 2007 tot 31 december 2007 te zorgen voor de overgang van het occasionele HORECA-formulier naar het aanwezigheidsregister afgeleverd door het Waarborg en Sociaal Fonds Horeca; dat de verwerende partij, wat de artikelen 1 en 8 betreft, om het verlenen van terugwerking tot 1 april 2007 te rechtvaardigen, voorgeeft te steunen op een ministerieel besluit van 21 december 2001 tot vaststelling van de forfaitaire daglonen voor de berekening van de bijdragen voor sociale zekerheid verschuldigd voor de handarbeiders wier loon geheel of gedeeltelijk uit fooien of bedieningsgeld bestaat, evenals voor de werknemers die door een arbeidsovereenkomst voor de zeevissers zijn verbonden, in zoverre het zelf ook is aangepast met uitwerking op 1 april 2007 en doordat de kwestieuze bepalingen voortvloeien uit een akkoord dat is gesloten met de representatieve organisaties van de werkgevers en werknemers die zowel in het Paritair Comité voor het hotelbedrijf als in de Nationale Arbeidsraad zitting hebben; dat ze betoogt dat "zowel de werkgevers en hun sociale secretariaten als de werknemers en de instelling die de sociale zekerheidsbijdragen int, via hun respectieve organisaties, vóór 1 april 2007 op de hoogte zijn gebracht van de nieuwe bepalingen die vervat zijn in het onderzochte artikel", dat "de bepaling gekend

moest zijn door de werkgevers en hun sociale secretariaten op het tijdstip van de berekening van de lonen voor de maand april 2007", dat "zulks het geval is als gevolg van de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad van 27 april van het ministerieel besluit van 13 april 2007 tot vaststelling van de forfaitaire daglonen met ingang van 1 april 2007", dat ze meer bepaald in verband met artikel 8 van het bestreden besluit verklaart dat "de kwestieuze bedragen gekend waren door de werkgevers, hun sociale secretariaten, de werknemers en de instelling die de sociale zekerheidsbijdragen int doordat ze zijn meegedeeld in het kader van de adviesaanvragen"; dat ze in verband met artikel 9 het volgende stelt:

- " De terugwerking van artikel 9 bestaat de facto niet om de volgende redenen:
- de bepalingen vervat in § 1 van artikel 32*bis* zijn overgenomen van een bepaling vervat in het koninklijk besluit van 21 april 2007;
 - § 2 heeft eerst uitwerking op 1 juli 2007";

Overwegende dat de verwerende partij geen gewag maakt van enige wetsbepaling die haar zou gemachtigd hebben om te beslissen over het verlenen van terugwerking aan de kwestieuze bepalingen tot 1 april 2007; dat ze niet betoogt dat het verlenen van deze terugwerking noodzakelijk was voor de continuïteit van de dienst; dat haar verwijzing naar een ministerieel besluit van 13 april 2007, dat met uitwerking op 1 april 2007 de forfaitaire daglonen wijzigt waarop het bestreden besluit steunt, en haar wil om zich ter wille van de samenhang te richten naar die datum, evenwel niet volstaan om de terugwerking van het bestreden koninklijk besluit zelf te rechtvaardigen; dat de akkoordbevinding, die overigens betwist wordt, van de sociale partners met de kwestieuze bepalingen, ook niet volstaat, evenmin als de kennis die de vertegenwoordigers van de werkgevers en werknemers hebben kunnen krijgen van het bestaan van de projecten van de verwerende partij; dat in zoverre het bestreden koninklijk besluit tot doel heeft een systeem van aanpassing van de forfaitaire daglonen aan de evolutie van de salarissen, dat bestond voor de gelegenhedswerknemers die vallen onder het paritair comité voor de landbouwbedrijven en het paritair comité voor de landbouw, uit te breiden tot de gelegenhedswerknemers en werknemers wier loon geheel of gedeeltelijk bestaat uit fooien of bedieningsgeld en die ressorteren onder het paritair comité voor het hotelbedrijf, het niet gaat om een louter herhalen van de regelgeving; dat uit artikel 9 weliswaar blijkt dat de geplande aanpassing in beginsel eerst geschiedt op 1 januari van elk jaar, dit is voor de eerste maal op 1 januari 2008, zodat § 1, eerste lid, van het nieuwe artikel 32*bis*, naar het zich laat aanzien, geen terugwerkende kracht heeft, maar dat het tweede lid van hetzelfde artikel 32*bis*, § 1, bepaalt dat "wanneer een verhoging van het gewaarborgd gemiddeld minimummaandinkomen in de loop van het jaar wordt vastgesteld, (...) de forfaitaire daglonen (worden) aangepast met ingang van de datum van deze verhoging", zodat

, indien het gewaarborgd gemiddeld minimummaandinkomen daadwerkelijk is verhoogd tussen 1 januari en 1 april 2007, de terugwerking van artikel 9 niet gerechtvaardigd is; dat het derde onderdeel van het middel gegrond is in zoverre het betrekking heeft op de terugwerking van de artikelen 1, 8 en 9, in zoverre het laatstgenoemde een artikel 32*bis*, § 1 invoegt in het koninklijk besluit van 28 november 1969 van het bestreden koninklijk besluit;

Overwegende dat de verzoekende partijen een tweede middel ontleen aan "schending van artikel 84, § 1, eerste lid, 2/, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en aan machtsoverschrijding"; dat ze betogen dat het advies van de afdeling Wetgeving van de Raad van State ingewonnen is op basis van bovenvermelde bepaling, dat het verzoek om spoedbehandeling in dat geval met bijzondere redenen moet worden omkleed, dat de spoed niet kan worden ontkracht door de gegevens van het dossier, dat in de aanhef van het bestreden besluit en in het verslag aan de Koning "niets wordt gezegd over de reden waarom het omstreden besluit op een zodanig korte termijn, en zelfs met terugwerking, moest worden vastgesteld", dat "uit geen enkel gegeven in de motivering van het verzoek om spoedbehandeling kan worden opgemaakt waarom het besluit behoorde te worden afgekondigd, bekendgemaakt en in werking te treden op een zo nabije datum", dat de aangevoerde spoedeisendheid wordt ontkracht door het feit dat geen enkel akkoord is gesloten in de Nationale Arbeidsraad op 30 maart 2007 en door het feit dat de termijn hoe dan ook te kort is opdat de adressaten van het besluit dit kunnen uitvoeren, dat de werkgevers, de sociale secretariaten, het Waarborg en Sociaal Fonds Horeca en het paritair comité voor het hotelbedrijf over een bijzonder korte termijn beschikken om maatregelen te nemen, dat verscheidene uitvoeringsbesluiten hadden moeten worden vastgesteld door de minister van Sociale Zaken opdat het besluit kon worden toegepast, doch dat deze niet zijn vastgesteld en dat de uitzonderlijke termijn niet noodzakelijk was, daar het in de bedoeling lag van de steller van het besluit het te laten terugwerken;

Overwegende dat luidens de motivering van het verzoek om spoedbehandeling, die is opgenomen in de aanhef van het bestreden koninklijk besluit, het de bedoeling was in de eerste plaats de periode tussen 1 april 2007, de datum waarop sommige bepalingen uitwerking hadden, en de data van ondertekening en bekendmaking van het bestreden besluit zoveel mogelijk in te korten; dat in zoverre gebleken is dat zoals blijkt uit het onderzoek van het eerste middel, het verlenen van terugwerking tot 1 april 2007 aan de artikelen 1, 8 en 9 in strijd is met het beginsel dat verordeningen niet terugwerken, dit motief niet rechtvaardigde dat de afdeling Wetgeving van de Raad van State verzocht werd een

advies uit te brengen binnen een termijn van vijf dagen; dat de verdere motivering van de spoedeisendheid evenwel betrekking heeft op een andere termijn; dat de verwerende partij de maatregelen opnoemt die de veldwerkers, de werkgevers, de sociale secretariaten, het Waarborg en Sociaal Fonds Horeca, het paritair comité van het hotelbedrijf, de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, de representatieve vakorganisaties van de werkgevers en werknemers, de openbare diensten, elk behoorden te nemen vóór 1 juli 2007; dat de noodzaak om de afdeling Wetgeving te verzoeken om een spoedbehandeling zodoende naar behoren wordt aangetoond; dat aangezien het bestreden besluit is bekendgemaakt op 5 juni 2007, deze motivering van het verzoek om spoedbehandeling niet wordt ontkracht door de feiten; dat het tweede middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De beroepen met de nrs G./A. 184.657/VI-17.482 en G./A. 184.662/VI-17.483 worden samengevoegd.

Artikel 2.

Vernietigd wordt artikel 11 van het koninklijk besluit van 30 april 2007 tot wijziging van de artikelen 8quater, 25, 31bis en 32 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, en de artikelen 5bis en 9septies van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, in zoverre het de artikelen 1, 8 en 9 uitwerking verleent op 1 april 2007, in zoverre het laatstgenoemde artikel een artikel 32bis, § 1, invoegt in het koninklijk besluit van 28 november 1969.

Artikel 3.

De beroepen worden voor het overige verworpen.

Artikel 4.

Dit arrest zal bij uittreksel worden bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

Artikel 5.

De kosten, bepaald op 350 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op tien maart tweeduizend tien door:

Mevr.	DAURMONT,	kamervoorzitter
de Hr.	LEWALLE,	staatsraad,
de Hr.	HOUYET,	staatsraad,
Mevr.	LAUVAU,	griffier.

De Griffier

De Voorzitter

K. LAUVAU

O. DAURMONT

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.